

10. fejezet

A megszállottság ízei

Miután alaposan végig tanulmányozta a nyugágyban szendergő Erikát, tekintetét a tó felé terelte. Eleinte nem ment könnyen, mert minduntalan visszakalandozott vagy a nő melléhez, a hasához, vagy az öléhez, de végül is sikerült legyőznie a mindig benne készülődő férfit. A túlsóparton lévő erdőt nézte és közben az előbbi tapasztalatok alapján megfogadta, hogy addig nem enged utat a valódi kielégülésnek, amíg a könyvvel nem végez. Nem azt fogadta meg, hogy nem lesz addig nővel, hiszen ez itt ebben a házban nehezen lett volna már kivitelezhető, hanem ennél sokkal megszállottabb ígéretet tett magának, azt fogadta meg, hogy nem ejakulál addig, míg a könyvét meg nem írta. Már az elhatározástól is merevedése támadt, de vett néhány mély levegőt aztán lemászott vissza a kertbe, elővette a laptopot és a vízparton ülve belekezdett, „Yusu észak felé tartott...”. Ujjai engedelmesen csépeltek a betűket, együtt menetelt hősével a végzete felé.

- Gyere egyél valamit! - Erika hangjától összerezzen. Hátra nézett ott állt egy hatalmas megrakott tálcával csak egy színes tanga bugyi volt rajta, mellbimbói úgy meredeztek a pirítósok, sajt szeletek, túródarabok fölött, mintha csak desszertnek szánt gyümölcsök lennének.

Míg ettek Erika megpróbálta megtudakolni miért lépett le az éjszaka, de Hajnal csak hümmögött és az ételt dicsérte. Míg a sört kortyolta a füstölt sajtra, arra gondolt, micsoda pompás párosítása ez az ízeknek más, mint borral, de határozottan jó. Amikor azonban elkezdte az újonnan felfedezett íz harmóniákat elemezni Erika türelmetlenül közbevágott:

- Szeretném megtudni miért nem dugtál meg az éjjel? - Hajnal pontosan tudta előbb utóbb nyíltan felelnie kell erre a kérdésre, mégsem volt igazán felkészülve rá. Visszakérdezett hát:

- Miért nem volt jó?

- De nagyon, nagyon jó volt és pont ezért kérdezem miért nem dugtál meg, akkor lett volna az igazi, ha a végén beteszed. - Hajnalnak Tímea szabadszájúsága jutott eszébe. Nézte a mellette törökülésben falatozó nő arcát és arra gondolt sürgősen hazudnia kell valamit, mert különben kereshet új helyet befejezni a regényét.

- Elaludtál kedves, nem emlékszel?

- Emlékszem, de nem mindjárt aludtam el. Elringattál ahelyett, hogy megbasztál volna! - Durvul a dolog, gondolta Hajnal, de a trágárság mögött már látta a nő bizonytalanságát, azért ilyen agresszív, mert attól fél nem tetszik eléggé. Megfogta a kezét:

- Nyugi! Lesz még benne részed, meg is unod. - Körülnézett. A kertbe elvileg csak a víz felől lehetett belátni. Kivette a

tálcát a nő kezéből, egy mozdulattal eloldotta a tanga kötőjét, aztán csókolni kezdte a sós ízű húsredőket, balkezeivel felnyúlt a nő melléhez. A tegnap már hallott rövid sikoltások után azonnal behatolt. Lassan módszeresen mozgott keze ott maradt a húsredők között. Szájában a nő nyelvével arra gondolt élete legnehezebb fogadalmát tette nem is olyan régen. Nagyon figyelt, ura akart maradni a fogadalmát megtörni készülő érzéseknek. A nő közben hosszú szünni nem akaró sorozatokban élte át a gyönyört egészen addig, míg idegrendszere felmondta a szolgálatot és elájult. Hajnal egy pillanatra megrémült, amikor észrevette, hogy a nő mozdulatlan bábbá változott, de aztán felismerve a helyzetet, hálát adott a sorsnak, hogy így módon segít betartani a fogadalmát. Óvatosan lelépelt róla és ágaskodó férfiasságával a tóba vetette magát. A víz némileg hűvösebb volt, mint a levegő szinte megégette a testét. Tenyerében egy kis vizet vitt és Erika arcába locsolta:

- Jézusom! - ébredezett - Ilyen nincs! Elájultam?
- Igen azt hiszem el.
- Azt hittem ez az egész csak mese, hogy ilyen nincs, hogy ettől valaki elájuljon. Úristen így még nem dugott meg senki. Fogalmam sincs hányszor élvezetem el. Neked is jó volt?
- Persze. Nagyon jó. - Hajnal érezte nem volt valami meggyőző.
- Egy francot volt jó, csak magamra figyeltem, de annyira felizgattál. Gyere kárpótollak! - Hajnal fejében végtelen

körforgásba kezdett a világ, Erika szája több volt, mint kísértés. Tudta, ha fogadalma ilyen gyorsan megbukik, akkor semmi esélye, ha később valami komolyabb dolog fenyegeti. Minden izmát megfeszítette ott lent, végül felrobban fejében a világ, de a teste nem lökte ki magából a gyönyör bizonyítékait, aztán felrobbant újra és újra. A nő láthatóan nem értette az egészet, de végül fáradtan a hasára hajtotta a fejét. Nem szólt semmit. Hajnal pontosan tudta a kételyeit és a kérdéseit, nem tudta mit mondjon neki, végül elmondta az igazat.

- Még ilyen hülye fogadalmat életemben nem hallottam. Hány oldal van még vissza?

- Száz vagy talán százötven. Napi három oldal max két hónap és kész.

- Te örült vagy egy komplett idióta, de én is. Fáj az álkapcsolat, mert azt akartam, hogy jó legyen neked is.

- De hát jó volt jobb, mint eddig bármikor.

- Ezt komolyan mondod?

- A legkomolyabban. Tudod még egy nővel sem sikerült elérnem erre a fokozatra, már azt hittem ez csak a könyvekben létezik, de lám van, és jó, hogy van, tele leszek energiával a következő hónapokban. Szeptemberben nyomdában lesz a könyv.

- Én pedig az örültek házában, vagy a nőgyógyászati klinikán.

- Nem lesz semmi baj, csak hallgass rám. - Hajnal ezt olyan meggyőzően mondta, hogy egy pillanattal maga is elhitte,

birtokában van a tudásnak, mely átsegíti őket az érzékek áradásán anélkül, hogy kárt szenvednének. Délután, míg Erika aludt, átúszt a tavat. Meggyőződése volt, hogy az ember egy időben a vízben élt. Nem sietett, élvezte a mozdulatok könnyedségét, a víz simogató lágyságát. A hátára fordult és a víztetején lebegve nézte a valószínűtlenül kék égen bóklászó báránnyfelhőket. A természet a legnagyobb giccs gondolta. Közben egy csónak ért a közelébe lányok visongtak benne:

- Hú, de jó pasi.

- Ja, jól néz ki, halásszuk ki jó lesz uzsonnára. - és a lányok visongása egyre pajzánabbá lett, ahogy közeledtek már disznósággá fajult. Hajnal akkor jött rá, hogy meztelenül lebeg a víz tetején és bizony a férfiassága, még nem nyugodott bele a fogadalmába. Amikor hasra fordult a csónakban ülő három lány, harsányan adott hangot nem tetszésének. Hajnal szemügyre vette őket. Egy szeplős szőke és két rövid hajú barna lány volt úgy húsz év körüliek. Bikini fölső egyikükön sem volt, melleik együtt ringtak a csónakkal. Hajnal ismét a kísértésre gondolt, vajon hány próba vár még rá. A túlparti erdő felé vette az irányt most erőteljesen, gyorsan úszott, a lányok visongva követték. Amikor kiért az erdőszélre felkapaszkodott a partra és leült, a lányok a csónakban tovább viháncoltak.

- Tulajdonképpen mit szeretnétek? A szátok nagy csak, vagy kimertek jönni a partra? - a lányok elhallgattak, de csak egy pillanatra aztán az egyik barna, akinek rettenetesen nagy melle a csónakban a térdére lógott azt mondta:

- Semmi nem maradna belőled kisfiú, egyedül kikészítenélek.

- Gyere, próbáld meg! - lány a legnagyobb meglepetésére belecsobbant a vízbe és elindult a part felé. Hajnal felsegítette a meredek részen. A lány levetette a bikini alsóját, a szőrzete csillag alakúra volt formázva, aztán leült a kidőlt fára Hajnal mellé és a fülébe csókolt.

- Te tényleg le akarsz feküdni velem? Most látsz életedben először. Mit gondolsz mi lesz így az egészből.

- Minden diszkó után lefekszem valakivel. Azokat sem ismerem jobban, mint téged és a legtöbbjük fele olyan jó pasi sincs, mint te. Keresem a hozzám való palit.

- Hány éves vagy?

- Huszonnégy.

- És még most is azt gondolod, hogy a hozzád való palit diszkókban vagy éppen evezésközben lehet megtalálni. A diszkóban ugyan olyan fiúk vannak, mint te keresik az igazit, de közben körbeadják a lányokat, mint ahogyan ti a fiúkat. Mit gondolsz ebből lehet valami komoly, kellhetsz hosszútávon egy olyan fiúnak, akinek már az összes barátja megdugott? Menj szépen vissza a csónakba és gondolkozz el ezen. - a lány furcsán nézett rá, aztán csak annyit mondott:

- Te valami filozófus vagy, vagy mi? - és letérdelt a lábai közé - Még sosem szoptam le filozófust.

- Most sem fogsz. - mondta Hajnal gyengéden félretolta a lányt aztán belecsobbant a vízbe és úszni kezdett vissza a ház felé. A másik két lánynak, akik a csónakból figyelték az eseményeket láthatóan tetszett a műsor csak nem ilyen befejezésre vártak:

- Beijedt a nagyfiú. - mondta a szeplős, ezt hallva Hajnal visszafordult és a csónakhoz úszott.

- Szerettek korán kelni? - a lányokat meglepte a kérdés.

- Nem. - válaszolta a másik barna.

- Kár, pedig arra gondoltam megtanítlak benneteket néhány fontos dologra az életből. Szóval, ha kíváncsiak vagytok arra mi a különbség egy erotikus nő és egy kúrógép között, akkor legyetek itt holnap reggel fél nyolckor. - milyen hülyeség gondolta Hajnal közben hallotta a lányokat amint visongva elemzik az imént történeteket. Fél nyolckor, mit akarok én ezekkel félnyelckor vagy bármikor. A víz olyan volt, mint amilyennek a szent könyvek írják hűvös, lágy és a mélység felé sötétedve titkokkal teli. Hajnal, míg úszott arra gondolt biztosan nem fognak eljönni holnap reggel, de én azért itt leszek. Minek? Vajon minek leszel itt? Ha valamelyik mégis eljön mihez kezdesz vele? Elmagyarázod neki, amit nem lehet, elmondod neki, hogy mi az élet értelme, amikor te sem tudod? A víz olyan volt, mint a női öl lágyan engedelmesen fogadta magába a testét amint süllyedni kezdett a sötét mélység felé. Talán három méterre volt a fenék, amikor leért belemarkolt az iszapba. A vízi élőlények maradványaiból keletkezett sár szétfolyt az ujjai

között. A hátára fordult a feje felett néhány hal úszott, a nap korongja átfénylett a zöldes homályon. Teljesen lelassította a gondolatait, kapaszkodott a talajban, hogy fel ne dobja a víz és várt. Az idő megállt nem tudta mennyi ideig feküdt a tó fenekén. Egyszer csak megjelent felette két test, a félhomályban úgy vélte a nagymellű barna és a szeplős szőke lány jött utána, talán érte, talán a titkokért. Megfogták a kezét és húzni kezdték felfelé. A három lány nagy nehezen betuszkolta a csónakba:

- Ez nem lélegzik, meghalt!- kiáltotta valamelyik. A szeplős szőke fölé térdelt és a szájába fújta.

Hajnal tüdejébe ismeretlen érzés költözött egy másik test melegével és párájával átjárt levegő töltötte meg a mellkasát. Egy pillanatig úgy érezte magát, mint akit megerőszakoltak, megbotránkozva fújta ki magából az idegen levegőt és egy végtelenül mély lélegzettel kiöblítette meggyalázott hörgőit.

- Él! - ujjongtak a lányok. A szeplős megkönnyebbülésében meztelen férfiasságára ült.

- Persze, hogy élek. Miért ne élnék?

- Miért? Több mint tízpercig voltál lent, úgy feküdtél a víz alján, mint akiben egy csepp élet sincs. - hadarta a nagymellű, aztán sírva fakadt. Közben a szőke, szeplős felismerte mire ült és szabadkozva, pironkodva leszállt róla. A harmadik lány a csónak mellett úszva kommentálta a látottakat. Hajnal élvezettel figyelte amint a lányok ribancos nagyszájúsága kislányos ijedséggé, szemérmes félszogséggé alakult.

- Nyugodjatok meg nincs semmi baj igazi hősök voltatok, bár semmi szükség nem volt rá, azért a szándékot köszönöm. Legyetek itt holnap reggel. - mondta Hajnal és a vízbe csobbant.

Most egyenesen a ház felé vette az útját. A kutya várta a parton izgatottan körbe ugrálta aztán befeküdt a bokrok alá. Felment, hogy megnézze Erikát. A nő a nagy melegben alig betakarózva aludt a jobb oldalán összegömbölyödve. Lement a konyhába és kávé fűzött, keresett pár darab teasüteményt és felvitte. Beszélni kezdett hozzá úgy ébresztette fel. Amikor végre észhez tért kicsit, hálásan nyúlt a kávé után. Kissé gyűrött volt, az idő nem múlt el felette sem nyomtalanul. Hajnal arra gondolt, hogy nincs semmi romlandóbb az emberi szépségnél, elég egy évtized vagy pár rossz év és a húszas évek hamvassága tovatűnik.

- Hogy ment az írás? - a kérdés jó volt, hiszen az elmúlt pár órában akár több oldalt is írhatott volna, de nem írt inkább meztelenül úszkált és ismeretlen célú és megjósolhatatlan kimenetelű találkozót beszélt meg szellemileg még gyermeketeg nőekkel, ennek ellenére azt válaszolta:

- Jól, egészen jól haladtam. - Hajnal itt arra gondolt vajon miért tért el az őszinteségtől, az egyetlen úttól, amely megtarthatja őt abban az intellektuális felfokozottságban, ami az íráshoz számára nélkülözhetetlen. Persze tudta a választ fogalma sem volt, hogy reagálna Erika erre az egész történetre, mert egy nap után annyit már tudott róla, hogy a látszatok mentén meglehetősen prúd volt még akkor is, ha ez a prúdéria a szex gyakorlása közben egy időre eltűnt.

Amikor hajnalban felébredt eszébe jutott az előző nap végig járta visszafelé az utat egészen addig, amíg tegnap reggel összepakolt és kitolta a kerékpárját. Így visszagondolva tűnt csak fel igazán, hogy egy „hogya elröpült” napba mennyi minden belefér. Felvette az úszónadrágját és lement a partra. Lassú könnyed mozdulatokkal gyömöszölni kezdte a levegőt maga körül egészen addig, míg a tenyere közepén apró tűzgömbök kezdtek égni. Akkor bement a házba evett egy kis müzlit. Fél nyolc volt. Lányokra gondolt, fogalma nem volt, ha eljönnek, mihez kezd velük, de nem aggódott különösebben, mindig van legalább egy út, ami menni lehet.

A víz pont úgy ölelte át, mint előző nap délután, ám a reggeli nap még nem volt elég erős ahhoz, hogy átnedvesedett testét felmelegítse, remegve leült hát a fatörzsre és egy régen olvasott légző gyakorlatba kezdett.

Ez tényleg egy valódi jógi! - a nagy mellű barna lányon most egy szűk fehér trikó fontolgatta, hogy repedjen, ne repedjen. Hajnal kinyitotta a szemét a másik barna lányon piros trikó volt a szeplős szőkén királykék, olyanok voltak együtt, mint egy trikolór. Egy vidám kis csapat. Meg tudta tőlük, hogy a nagy mellű már dolgozik a városi könyvtárban a másik kettő még tanul, most végeznek valami egyetem utáni szakosítót.

És te? Te mit csinálsz, mivel foglalkozol?- kérdezte a szeplős szőke elunva, hogy csak őket faggatja.

Én könyvet írok.

Szóval író vagy? - kérdezte a piros pólós barna, akit egyébként Editnek hívtak és huncutul mosolygós barna szemeivel telt

ajkával és formás testével Hajnal szerint a trió legvonzóbb tagja volt.

Igen az vagyok, ha ezt így egyértelműen ki kell nyilatkoztatni, bár talán precízebb lenne, ha azt mondanám kereső vagyok, aki a keresés egy részét és a találatokat az íráson keresztül bonyolítja le, illetve rögzíti.

Hú ezt igen kacifántosan fogalmaztad meg. Miért nem lehet ezt az íráságot egyszerűen bevállalni? - kérdezte a nagymellű és Hajnal közben a fehér trikón át barnálló óriási mellbimbókat figyelte.

Mert úgy gondolom, hogy az írás ilyen egyszerű módon nem intézhető el. Eleve a végterméket illetően műfajilag erősen szór, de ami szerintem még fontosabb, indítékai szerint is megkülönböztethető. Ezért mondom én azt, hogy én elsősorban kereső vagyok és a keresés egyik főeszköze az írás maga, amely legalább annyira közvetíti, illetve inspirálja a keresést, mint amennyire részeredményeit rögzíti.

És mi az amit keresel ? - a szőke arcán még a szeplők is érdeklődést mutattak.

Természetesen az igazságot. Azt az igazságot, amely földi létünkre vonatkozóan ad némi útmutatást.

Hú ez nagyon fennkölt. Szükség van egyáltalán az igazságra? Nem elegendő, ha jól érezzük magunkat. - piros trikós barna szemei gyönyörűen feketedtek, és élénken értelmesen csillogtak. Igazi

széplány volt olyan, aki tudja, nem kell feltűnőnek lennie elég, ha jól viseli mindazt, amit a természettől kapott.

Ez egyéni dolog és kicsit korfüggő is. Én nagyon sokáig éreztem jól magam, miközben kerestem, mitől érezhetném magam még jobban. Eltelt az idő és ma már tudom, csak ha megkeresem az igazságot nem a másokét, a magamét akkor élhetek nyugodtan.

Hány éves vagy? - a szeplők felett szürkés-kék szemek. Egyáltalán nem volt szép a lány mégis valamiért vonzóbbnak tűnt a másik kettőnél.

Harmincnégy.

Túl a krisztusi koron. Nem érzed magad megváltónak?

Nem, sőt bolondnak sem nyugodt lehetsz, tuti normális vagyok, az extravagáns dolgaim ellenére is normálisabb a többségnél.

Szóval tökéletes vagy? - a szürkés szemek huncutul csillogtak. A másik két lány némán figyelt.

Így is lehetne mondani, ha volna ennek bármilyen értelme is. Mert mit jelent az, hogy tökéletes? Ha vizsgálatnak vetjük alá a kifejezést, rájövünk, hogy semmit.

Mi az, hogy semmit! A tökéletes egy eszmének, normának mintaképnek teljesen megfelelő. - a nagy mellű szólt közbe és megjegyzése majdnem elfeledtette Hajnallal a melleit, de csak majdnem.

Nos, akkor vizsgálódjunk egy kicsit. Van-e olyan, hogy tökéletes másolat. Elvileg lehet, azonban néha csak egy egyszerű

nagyító vagy akár nagyobb odafigyelés is felfedheti a tökéletesnek tűnő hasonlóságok eltéréseit, és akkor még nem beszéltünk a finomabb vizsgálati módszerekről, mikroszkópról, mikrométerről stb. Könnyen belátható, hogy tökéletes másolat pedig nem létezik. Ha pediglen tökéletes másolat az anyagi dolgok körében nem hozható létre, akkor vajon létrehozható-e a tökéletes eszmei szinten, és itt mindjárt elérkezünk az eszményképhez lehet-e valami tökéletes, ha az eszménykép, amihez hasonlítjuk esetleg maga sem tökéletes, hiszen az eszménykép tökéletességéről a definíció szerint csak úgy győződhetünk meg, ha egy másik elvileg magasabb rendű eszményképhez hasonlítjuk. Ezzel el is érkeztünk a logika szerint a végkifejlethez, hiszen, ha valami egy eszményképhez teljesen hasonlatos, akkor az, maga is eszménykép, vagyis nincs mihez hasonlítani, tehát csak a tökéletlen az, ami létezhet, mert egyedül a különbség az, amit felfedhetünk az eszménykép és a hasonlított között. Ha nincs különbség, akkor egy eszményképpel állunk szemben az pedig nem hasonlítható tovább így tökéletes volta sem állapítható meg. - egy pillanatra csönd lett aztán valahonnan tán a tó felől némi zajt hozott a szél. Ez az egyetlen megfoghatatlanul rövid néma pillanat elegendő volt arra, hogy Hajnal újra végig vergődjön eddigi életén és elegendő volt arra is, hogy rájöjjön még mindig nem érkezett meg, még mindig csak valahol a közelében topog a végső megértésnek.

Naponta megtette az utat az egyre melegedő vízen át a túlsó partra, hallgatósága pedig napról napra növekedett. Hol egy fiú hol egy újabb lány ült le a fák alá kérdezni, vitatkozni, és főleg hallgatni, mert általában, ha jól eltalálták a kérdést egy

idő után már csak Hajnal hangja szólt akár egy többszólamú hangszer. A következő héten, amikor már a hallgatók vagy tizenketten voltak felfedezett egy ismerősnek tűnő arcot. A fekete haj és a világító kék szemek Kati volt az, futó ismerőse a galériából. Nem szól bele a beszélgetésbe, nem kérdezett csak némán figyelt. Hajnal elhatározta a kurzus végeztével beszél vele, de ő sietve felpattant a kerékpárjára és eltűnt az erdei ösvényen. Hajnal sokáig nézett utána még akkor is látta a pedált taposó barna lábait, amikor már ő is a vízben úszott hazafelé.

Másnap kicsit korábban kelt. Felpumpálta bringát, aztán neki lendült sietnie kellett, a tavat megkerülve a találkozóhely legalább hat kilométerre volt. Elsőnek ért oda kicsit túlságosan is sietett. Öt perc múlva megérkezett Kati.

Szia rég nem láttalak.

Éppen tegnap. - a lány hangja tartózkodó volt. Kék szemeit csak egy - egy pillanatra emelte Hajnalra.

Már úgy értem, hogy régen beszéltem veled.

Három hete, az nem volt olyan régen. Bár sok minden történt azóta.

Igen történt egy s más. Talán azért tűnt olyan hosszúnak, de lehet, csak a szemeid olyan szépek, hogy nem látni őket egy pillanatra örökkévalóságnak tűnik.

Hallom összeköltöztél Erikával.

Ezt meg honnan tudod?

Honnan? Mindenki azt beszéli. A Vica szerint, ha fele igaz annak, amit az ágybeli képességeidről mesél, akkor te neki is kellesz.

Ki az a Vica.

Na, ne mond, hogy nem emlékszel egy ilyen képzett nőcsábász, mint te. A Vica is ott volt velünk, az a dekoratív szőke. Neki biztos azt mondanád ki az a Kati. - neheztel rám gondolta Hajnal, ez ebben a felállásban jót jelent.

Szóval szegény Erikát a barátnői kipletykálják. Gondolom a belvárosi macák rajtam is köszörülik a nyelvüket, bár nem is ismernek, de sebj engem nem zavar.

Mindenesetre nem szokványos, hogy valakik félnap ismeretség után összeköltözzenek. Erikát még megértem, férfi hiánya volt, de te sokkal filozofikusabbnak látszottál, és ahogy itt hallgatlak, annak látszol ma is. Szóval én speciel téged nem értelek.

Pedig egyszerű. Néha egyszerűen csak tenni kell azt, ami adódik. Ez pedig egyszerűen adódott. Kellett egy hely, ahol befejezhetem a regényem és ez a hely vízpartostul, Erikástul éppen jónak látszott, és az is, remek hely arra, hogy dolgozzak.

És mi a helyzet Erikával? Te csak úgy érdekből kefélted? - Hajnalban egy pillanatra megállt a levegő, pontosan tudta, hogy lánynak igaza van. Már, ha van igazság.

Nézd Erika egy remek nő, olyan, aki mellett igazán nyugodt és kellemes perceket élek. Nem vagyok belé szerelmes, de nagyon kedvelem őt.

Kedveled?

Na, jó tulajdonképpen igazad van minden kedvelés ellenére, ha nincs ez a regény, akkor valószínűleg nem lakom együtt vele. Lehet, hogy a szeretőm lenne, de nem költöztem volna hozzá. - Hajnal mély levegőt vett - Nekem igazából te tetszel, esténként, ha behunyom a szemem, a szemeidet látom. Szeretnék jobban megismerni. A szeánsz után várj meg, beszélgetünk egy kicsit. - a parton már feltűntek a többiek. Kati nem szólt semmit. Hajnal ránézett, de nem tudta megállapítani, hogy mire gondol. Aznap a szerelem volt a téma a nagymellű vettette fel. Hajnal minden mondata Katihoz szólt, a falevelek közt átszűrődő fényben a tekintetébe kapaszkodva indult el megfejteni a titkot.